



עפ"ת 685/06/22 - נתנאל עמוס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 685-06-22 עמוס נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מעורר נתנאל עמוס
נגד
משיבה מדינת ישראל
המעורר בידי עו"ד אברהם ז'אן
המשיבה בידי עו"ד נדב אוחנה

פסק דין

המעורר הורשע בבית המשפט לתעבורה בפתח תקוה בתתע"א 5301-11-21 (כב' השופטת ש' שפר), לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיפים 62(3), 64(א)(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן - פקודת התעבורה).

המעורר זוכה מעבירה נוספת שיוחסה לו בכתב האישום, שעניינה נהיגה ברכב ללא ביטוח.

בגזר הדין שניתן ביום 15.5.22 הוטלו על המעורר 27 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל, שלילה מותנית, מאסר מותנה, וכן קנס בסך של 1000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

הערעור מופנה כנגד ההרשעה ולחלופין, כנגד חומרת העונש.

על פי כתב האישום, נהג המעורר ברכב פרטי ביום 13.08.2021 ברחוב ז'בוטינסקי בפתח תקווה, בהיותו נהג חדש, כשהוא שיכור, לאחר שבדגימת אוויר נשוף שמסר נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף הינו 455 מיקרוגרם העולה על הריכוז המותר של 50 מיקרוגרם.

המעורר כפר בעובדות כתב האישום, ובפני בית המשפט הוצגו באמצעות מפעיל מכשיר המדידה ("ינשוף"), רס"ל והבי חסבאני, מסמכי הבדיקה, ובכללם, דוח פעולה באיסור אכיפת נהיגה בשכרות (ת/4), דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות מכשיר ינשוף (ת/6), פלט הנשיפה שהעיד על מציאת ריכוז אלכוהול כפי שצוין לעיל (ת/7), יומן הפעלת המכשיר (ת/8), טפסי בדיקות תחילת וסיום משמרת (ת/9). באמצעות עובדת מעבדת מכשור ואכיפה בקרית גת, רס"ר איזבלה מיכלסון, הוצגו מסמכי כול מכשיר המדידה, וכן כרטיס המכשיר (ת/14).

בנוסף הוגשו בהסכמה, טופס ביקורת תקופתית (ת/15), הנספח לתעודת עובד ציבור לביקורת תקופתית (חתומה על ידי רס"ר שרון חג'בי מיום 20.5.21, ת/16), תעודת בלון המעבדה (ת/17).

אין חולקין, כי המאשימה בבית משפט קמא לא הציגה את תעודת הבלון, המצורפת לבלון האימות ששימש לבדיקת



הכיל היוםית שנערכה על ידי מפעיל הינשוף, ובקשת המאשימה להציגה לאחר שסיימה להביא עדיה, ולאחר שכבר נשמעו סיכומי הצדדים, בשל כך שהתעודה "לא הוגשה בשגגה בשל ריבוי המסמכים והתיקים" על שולחנה של המאשימה, נדחתה. בית המשפט קבע בעניין זה, כי אומנם טרם "קם מכסאו", ואולם "מתן היתר למאשימה להגיש את המסמך החסר כעת, מרוקן מכל תוכן את ההחלטות הטקטיות שקיבל הסנגור בעת ניהול התיק ויהיה בכך משום פגיעה משמעותית בהגנתו של הנאשם."

על כך יש להוסיף, כי במסגרת פרשת ההגנה, לא הובאו כל ראיות מטעם המערער, והוא אף נמנע ממסירת עדות.

טענתו המרכזית של ב"כ המערער בבית משפט קמא, הייתה כי נוכח אי הצגת תעודת הבלון המציינת את ערך האלכוהול שהוזרם למכשיר הבדיקה במסגרת הכיול היומי, לא ניתן לקבוע את תקינותו, ומשכך גם לא ניתן לקבוע אם נפל פגם בקביעות תוצאות המדידה שנערכה למערער. עוד נטען כי לא הוצגו הטפסים המקוריים של בדיקת הנשיפה.

בית משפט קמא דחה את טענת ההגנה. נקבע כי חרף אי הגשת תעודת הבלון, הוכחה תקינות ה"ינשוף" באמצעות טפסי הבדיקות היומיות שביצע המפעיל בתחילת המשמרת ובסיומה (ת/9), הכוללים פלטי בקרת כיול יומית, וכן באמצעות כרטיס המכשיר (ת/14), וכי המאשימה יצאה ידי הוכחתה באמצעות הגשת תיעוד זה.

באשר ל-ת/9, צוין כי המפעיל רשם בכתב ידו על טפסי בדיקת הכיול היומי בתחילת המשמרת ובסיומה, את ערך בלון הכיול כדלקמן: **"וידאתי התאמה בין מספר הצילינדר הטבוע על גליל הגז לבין מספר הצילינדר הרשום בתעודה המצורפת לגליל הגז; מספר הצילינדר הטבוע על גליל הגז: D466827; ריכוז ערך הגז בתעודה הצמודה לגליל הגז (מיקרוגרם לליטר) 347.99"**. עוד צוין, כי מפלטי בקרת כיול יומית שביצע מפעיל הינשוף בתחילת המשמרת ובסיומה עולה כי בקרת הכיול היתה תקינה.

באשר ל-ת/14, צוין על ידי בית המשפט כי מכרטיס המכשיר עולה כי **"ביום 30/12/20 הוחלף בלון האימות לבלון מס' D466827 בו ערך גז הכיול 347.99 מיקרוגרם לליטר. בת/14 צוין במפורש 'הוזן למכשיר ערך 347.99 נבדק תקין' (עמוד 3 לכרטיס המכשיר). לאחר מכן לא תועדה החלפת בלון נוספת"**.

בית המשפט עמד על כך כי ת/9 ו-ת/14 הוגשו ללא התנגדות באשר לתוכנם. ההגנה לא עשתה כל ניסיון לערער את עדות המפעיל לענין העתקת ערך הבלון ורישום התוצאות בת/9, ו"בחקירתו הנגדית לא נשאל...על כך ולו שאלה אחת". עוד נקבע כי תעודת הבלון עמדה לרשות ההגנה, ואם סברה "כי נפלה שגגה בהעתקת הערך מתעודת הבלון, אין מניעה כי יציג את הראיה בפניי או לכל הפחות, ישאל את מפעיל הינשוף, השוטר והבי, על כך בחקירתו הנגדית".

בית המשפט עמד בנוסף על כך כי **"קיים חיזוק לראיה המדעית"**, נוכח כך שמדוחות הפעולה, (ת/3, ת/4) עלה, כי המערער אישר כי שתה **"שתי בירות"** לפני שנהג; נדף מפיו ריח אלכוהול חזק, והוא נכשל באחד ממרכיבי בדיקת הביצוע ("היותו לא יציב במבחן העמידה"), וכי המערער לא סתר את הממצאים העולים מהדוחות, וכאמור נמנע ממסירת עדות.

בית משפט קמא קבע לאחר סקירת הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה, צרכי הענישה, נסיבות העבירה - ריכוז האלכוהול פי 9 מהמותר, ונהיגה בשכרות בתוך עיר, ולאחר בחינת הפסיקה הנוהגת, כי מתחם העונש ההולם הינו בין 24 ל- 48 חודשי פסילה בפועל. נזקף לזכות המערער היעדר עבר תעבורתי ופלילי, גילו הצעיר, ונסיבות אישיות



ומשפחתיות - הכרה כחייל בודד בעת שירותו הצבאי, ובכך שהוא מסייע בפרנסת אחותו שהיא אם חד הורית לשלושה ילדים קטנים.

בית משפט קמא לא מצא כי יש בנסיבות אלה, כדי להביא לסטיה לקולה מפסילת המינימום הקבועה בצד העבירה על פי סעיף 39א לפקודת התעבורה, אולם ציין כי העונש שיוטל יהיה סמוך לרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

בהודעת הערעור חזר ב"כ המערער על הטענה המרכזית לפיה לא ניתן לבסס הרשעה על ממצאי הבדיקה, משלא הוצגה תעודת בלון, ומשהמערער כפר בתקינות מכשיר המדידה. בעניין זה הסתמך ב"כ המערער על פסק הדין שניתן בעפ"ת (ת"א) 19741-06-11 על ידי כב' השופט בן יוסף, בעניין **יחזקאל עובדיה נ. מדינת ישראל** (להלן - עניין **עובדיה**), בו נקבע כי לא ניתן לבסס הרשעה על פי הרישום שנערך על ידי שוטר לגבי הרשום בתעודת הבלון, משלא הוגשה התעודה עצמה, וכי לא היה מקום להיסמך באותו מקרה, גם על חיזוקים לממצאי מדידת הינשוף "בריה אלכוהול וכיוצא באלה...".

עוד נטען על ידי ב"כ המערער כי נוכח אי הגשת תעודת הבלון נמנעה מהמערער אפשרות לזמן לחקירה את עורך תעודת הבלון, שהינה בבחינת "רשומה מוסדית".

ב"כ המערער טען כי יש להקל בעונש, שכן בדיקת המאפיינים לא העלתה כי המערער "לא שלט בתנועותיו", וכי חרף הכפירה, הדיון בבית משפט קמא לא התארך, והתקיימה רק ישיבת הוכחות אחת; המערער עובד לפרנסתו כשליח על קטנוע, ושליטת הרישיון תביא לגדיעת פרנסתו, ולפגיעה באחותו, אם חד הורית, המתגוררת עימו ומגדלת את ילדיה.

ב"כ המשיבה טען מנגד, כי בית המשפט קמא קבע כי ערך בלון האימות נקבע נוכח הצגת ת/9 ו-ת/14, וההגנה לא הציגה כל שאלות לעורכי המסמכים; עוד עמד ב"כ המשיבה על כך שבמקרים שונים שנדונו בפסיקה, נקבע כי ניתן להרשיע בעבירה זו גם בלא שתוצג תעודת בלון.

נטען בנוסף, כי אין מקום להתערב בעונשו של המערער, נוכח כמות האלכוהול שנמדדה העולה פי 9 על הכמות המותרת של 50 מק"ג. צוין כי גילו הצעיר של המערער והיעדר עבר אינם מהווים נסיבות לקולה המצדיקות סטייה מעונש המינימום; המערער לא מסר כל עדות בעניין נסיבותיו האישיות, והוצגה רק תעודת חייל בודד הקשורה בתקופת שירותו הצבאי.

נחזור ונזכיר כי כיול מכשיר הנשיפה נועד לאמת את דיוקן של התוצאות המתקבלות בבדיקת הנשיפה הנערכת לנהג: **"הכיוול נעשה מתוך השוואה לריכוז האלכוהול המצוי בבלון גז המשמש כאב-מידה. בפועל מתבצע הכיוול על-ידי השוואה של נתוני המכשיר עם הרשום על גבי בלוני הכיוול. אחד הבלונים משמש ל"כיוול", מלכתחילה, של ה"ינשוף", לאמור לאיפוס המכשיר. הדבר מבוצע במעבדת המשטרה אחת למספר חודשים. בלוני גז אחרים משמשים ל"אימות" שוטף של נכונות התוצאות המתקבלות במכשיר. אימות זה מתבצע על-ידי השוטר המפעיל את המכשיר. בלוני הכיוול מכילים גז יבש ששיעור האלכוהול המצוי בהם הוא כ-350 מק"ג לליטר גז. לכל בלון מוצמדת תעודה מאת היצרן ובה נקוב שיעור האלכוהול המצוי בו בדיוק רב יותר... בעת בדיקת האימות, לעומת זאת, אין המכשיר מתאפס על-פי נתוני הבלון. תחת זאת, נערכת השוואה בין הנתונים המופיעים על בלון האימות לבין התוצאה המופיעה על גבי פלט המכשיר. לצורך ההשוואה הזו מוזרק גז מתוך בלון האימות אל ה"ינשוף". עם הזרקת הגז פולט המכשיר רישום המראה מהו ריכוז האלכוהול בגז שהוזרם לתוכו. כאשר**



מתקיים פער של יותר מ-5% בין הערך הרשום על גבי בלון האימות לבין התוצאה שמראה ה"ינשוף" מתריע המכשיר על תקלה והשימוש במכשיר נפסל". (רעפ 3981/11 נעם שרביט נ' מדינת ישראל, (5.7.2012), פסקה 4).

סבור אני, כפי שנקבע על ידי בית משפט קמא, כי אי הצגתה של תעודת בלון האימות, ששימש את המפעיל לבדיקת תקינות המכשיר ביום הבדיקה, לא היה בו כדי לסתום את הגולל על אפשרות הוכחת רישום ערך שיעור האלכוהול בבלון האימות, בהבאת ראיות מספיקות, אחרות, שהוצגו על ידי המאשימה בבית משפט קמא. אציין בעניין זה, כי בצד העמדה שהוצגה ע"י כב' השופט בן יוסף בעניין עובדיה לעיל, קיימות דעות מנוגדות לפיהן ניתן לקבוע ממצאים בעניין תעודת הבלון גם ללא הצגתה כראיה (ראו: עפת (ב"ש) 47572-08-11 בעניין **למנוב** (כב' השופט שפסר (כתוארו אז)); עפת (נצ') 46510-05-11 בעניין **ווקנין** (כב' השופטת הלמן (כתוארה אז)); עפת (בש) 10783-03-11 בעניין **ביטון**, (כב' השופטת סלוטקי).

בענייננו, עמדה המאשימה בבית משפט קמא בנטל הראשוני להוכחת ערכו של בלון האימות; ראיות אלה כוללות ראשית, את הרישום שערך מפעיל המכשיר על גבי טופסי הכיול היומי, בשתי הזדמנויות נפרדות, בתחילת משמרת ובסיומה, בו העתיק את הערך הרשום בתעודת הבלון למסמכי הכיול היומי בת/9. אי חקירת השוטר לגבי מידת הדיוק של הרישום, ובעת שתעודת בלון האימות מצויה בחומר הראיות הנגיש להגנה, מעידה על השלמה עם עדות המפעיל בקשר לדיוק הרישום. שנית, עלה מפלטי בדיקת הכיול היומי שבוצעה על ידי המפעיל, בתחילת המשמרת ובסיומה, כי המכשיר לא התריע על תקלה, ביחס לערכים שנרשמו בבדיקת הכיול, שלא עלו על 5% ביחס לשיעור האלכוהול שהוזרם למכשיר המדידה, כפי שצוין על ידי השוטר בת/9; שלישית, עולה מטופס הבדיקה בת/15 הנספח לתעודת עובדת הציבור, ת/16, שהתקבל בהסכמה, כי בבדיקת הכיול שנערכה ביום 20.5.21 באשר לנתוני "**גליל הגז המשמש לבקרת כול יומי ביחידה**", נקבע כי בגליל הגז שפרטיו נרשמו בת/9 (D466827) נמצא ריכוז בערך של 347.99 כפי שצוין בת/9 על ידי המפעיל. ורביעית, הרישום בת/14 עליו עמד בית משפט קמא תומך אף הוא בנכונות הנתונים שנרשמו בת/9.

תעודת בלון האימות הינה בבחינת רשומה מוסדית, כפי שנקבע לא אחת, וניתן לחקור את עורכה (ראו - רע"פ 10218/17 **פז רובינזון נ' מדינת ישראל** (27.02.2018)). עם זאת אין לקבל את טענת ב"כ המערער כי נבצר ממנו בשל אי הגשת התעודה, לזמן לעדות את עורך התצהיר הנלווה לתעודה. נוכח הראיות שהוצגו, הוכיחה המאשימה בבית משפט קמא את שיעור האלכוהול שצוין בתעודת הבלון, גם ללא הצגת התעודה גופה, והנטל להפרכת הראיה עבר להגנה, שמטעמה לא עשתה מאום כדי להראות כי נפלה שגגה בנתוני בלון האימות על פי עדות המפעיל והתיעוד שהוצג. בידי ההגנה היתה אפשרות לבקש לזמן את יצרן הבלון או מי מטעמו, כדי לחקור על פגמים או אי דיוקים בנתוני בלון האימות, וכאמור, לא נוצרה מניעה לזימונם של עדים אלה רק בשל כך שנתוני בלון האימות הוצגו באמצעות ראיות אחרות, ולא בדרך ישירה, בהצגה הרשומה המוסדית.

על כך יש להוסיף כי בפני בית משפט קמא הוצגו ראיות בדבר הודאת המערער כי שתה משקה אלכוהולי לפני שנהג, כי נדף ממנו ריח של אלכוהול, וכי כשל באחד ממבחני הביצוע. המערער מילא פיו מים, נוכח קו ההגנה שנקט, ולא טען דבר בקשר לנסיבות אלה, ומשכך יש בראיות אלה כדי להעיד על כך כי לממצאי בדיקת הינשוף קיים עיגון גם בראיות



"פיזיות" המצביעות על שכרות (ראו בעניין זה רע"פ 10218/17 שהוזכר; רעפ 2420/12 **מסאלחה מוסטפא נ' מדינת ישראל**, (3.4.2012)).

לא מצאתי גם עילה להקל בעונשו של המערער שאין בו כל חריגה המצדיקה התערבות מתקנת של ערכאת ערעור. בית משפט קמא עמד על החומרה היתרה והסיכון הרב הנשקף מנהיגה בשכרות, כאשר בפנינו נהג צעיר שבגופו כמות אלכוהול העולה פי 9 על הכמות המותרת, והטיל על המערער עונש שאינו מרוחק מפסילת המינימום הקבועה בסעיף 39א לפקודת התעבורה. נסיבות אישיות שאין בהן ייחוד משמעותי, אינן מהוות הצדקה להקלת העונש, והמערער בחר לנהל משפט חרף כך שהודה בפני השוטרים בלגימת אלכוהול, ולא קיבל אחריות.

בנסיבות אלה, נדחה הערעור על שני חלקיו.

המערער יפקיד רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה עד יום 28.7.2022 שעה 12:00.

מזכירות בית המשפט תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ג תמוז תשפ"ב, 22 יולי 2022, בהעדר הצדדים.